

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Brandes, Edvard: "Et Besøg", i Brandes, Edvard: *Et Besøg*, 1882, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_08-shoot-idm140497446283632/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Et Besøg

NEERGAARD.

Ja, Vognen maa straks være her. — Hør, jeg skal ikke nægte, jeg er dog lidt ked af, han kommer.

FLORIZEL.

Saa! Ja det undrer mig saamænd ikke, for saadan er Du. Men jeg bad Dig da ikke.

NEERGAARD.

Naar vi nu sidder her i vor egen Ro og har det saa hyggeligt sammen — saa kommer der saadan et fremmed Menneske, der skal underholdes og tage Del i alt.

FLORIZEL.

Fremmed! Du er mageløs. En af dine bedste Venner!

NEERGAARD.

Ja vist er han en Ven af mig — men nu har jeg ikke set ham længe, og jeg har forandret mig meget i Mellemtiden. Da jeg kom op over de tredve, blev jeg helt alvorlig, resigneret — men han —

FLORIZEL.

Du har havt Breve fra ham?

NEERGAARD.

Ikke mange, men jeg synes dog, han er saa underlig forandret. Man ræsonnerer dog

ikke ens til tyve og til tredve. Han er vist nærmest bleven haardere og jeg blødere.

FLORIZEL.

Hvorfor har Du ikke noget Fotografi af ham?

NEERGAARD.

Han har aldrig villet lade sig fotografere. Han véd godt, at han ser bedst ud, naar han taler.

FLORIZEL.

Han var nok slem?

NEERGAARD.

Meget adstadig var han ikke. En Pokkers Knægt. Saa sikker og forfaren, smidig og vindende — det var det, der betog mig. Jeg beundrede ham aldeles taabeligt, da jeg var ung.

FLORIZEL.

Er han ældre end Du?

NEERGAARD.

Lidt, et Par Aar. Men han var voksen, fra han var atten. Han var til sytten gaact med i Krigen som frivillig, var dér meget modig, blev saaret og forfremmet til Løjtnant — det havde vi en svær Respekt for; skønt det var dog nok mere hans Sejre blandt Da-